בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ה'**, **כ"ח** ב**כסלו** תשס"ב (**13** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ח בכסלו**, נר **רביעי** ((iiiiלחנוכה!!!!

מוסר השכל [ילקוט לקח טוב] **מתוך פרשתינו השבת**, פרשת **"מקץ"**[בראשית מ"א 1-מ"ד 17]: **"ויען יוסף את פרעה לאמור, בלעדַי, אלוקים יענה את שלום פרעה"** [שם מ"א 16]. הבה ננסה לתאר לעצמנו את הרגשתו של יוסף בשעה שנקרא להתייצב לפני פרעה. אחרי שנים ארוכות של בדידות במצרים, הרחק מבית אבא ומבית מדרשו. במשך כל השנים האלה עברו עליו צרות ועינויים, מכירתו וירידתו למצרים באופן מושפל ביותר, עבד בבית פוטיפר ובסיום שהייה ממושכת בבית הסוהר. שר המשקים שכח ממנו **ומי יודע אם אי פעם יקיץ הקץ על הישיבה בבור**. והנה בוקר אחד נפתחת הדלת ובאים שליחי המלך **"...ויריצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלותיו ויבוא אל פרעה."** [שם שם 14]
מעבר כה חריף מבירא עמיקתא לאיגרא רמא יכול להוציא אדם מדעתו ח"ו. אך לא את יוסף. הוא מובא אל בית המלך והמלך בכבודו ובעצמו מספר לו **"חלום חלמתי ופותר אין אותו"** [שם שם 15], כרוצה לומר ב**כל ארץ מצרים** לא נמצא אדם המסוגל לפתור את חלום המלך. צוות המוחות המעולה ביותר העומד לרשות המלך הכולל את **"כל חרטומי מצרים ואת כל חכמיה"** [שם שם 8] לא השכיל לעשות את מה שפרעה עומד לבקש מיוסף. נמצא איפוא שכאשר ממשיך פרעה ואומר, **"ואני שמעתי עליך לאמור תשמע חלום לפתור אותו"**, מגיע יוסף לשיא פסגת הכבוד. דרגה של כבוד אשר גם בחלומותיו היפים ביותר לא יכול היה לשער בנפשו.
אם נשאל את עצמנו מה היינו **אנחנו** עושים באותה שעה, אילו עמדנו בדעה צלולה, במקומו של יוסף... בוודאי, שבכל נפשנו ומאודנו היינו מתמלאים רגשי גאווה, שמחה וגיל עד אין קץ על הכבוד הגדול ועל ההזדמנות הנפלאה לצאת לחופשי. היינו שוקלים כל מילה היוצאת מפינו לבל תכשילנו ותסיר את חננו ח"ו מעיני המלך, שהרי כל סטיה קלה עלולה להחזיר אותנו חזרה אל בית הסוהר. אין כל ספק שלא היינו קוטעים את דברי המלך בקריאת ביניים כלשהי. בוודאי שלא היינו מעיזים להעלות על דעתנו להטיף לו מוסר, ובמיוחד לא לחדש לבעל הגאווה הזה, מחבר תורת **"לי יאורי ואני עשיתיני"** [יחזקאל כ"ט 3] את עניין מציאות הבורא. אולי, אולי, במקרה הטוב ביותר היינו מוצאים צורך לחזק את עצמנו לבל נכשל במחשבה של **"כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה."** ואז היינו עושים זאת במחשבת הלב, בהרהורי "אין עוד מלבדו". על כל פנים בוודאי היינו מוצאים מספיק צדדי-היתר להפטר במקרה דנן ממצוות מחאה.
כל הצדדים הצודקים האלה לא נראו בעיניו של יוסף. מיד כאשר יוצאים מפי פרעה הדברים: **"ואני שמעתי עליך לאמור תשמע חלום לפתור אותו"**, משסע יוסף את דבריו ואומר: **"בלעדי! אלוקים יענה את שלום פרעה."** החשש שמא יחשוב פרעה מחשבת "כוחי ועוצם ידי" גבר על פני כל השיקולים הנזכרים לעיל. במסירות נפש של ממש למען כבוד שמיים מכריז יוסף, **"בלעדי!"**
מסיק מכאן הסבא מקלם שבזה התורה הודיעה לנו מהי מעלת **החינוך** של זרע יעקב אבינו. לעמידה איתנה זו ללא כל התחשבות בסובב אותו, יכול היה יוסף להגיע אך ורק בזכות החינוך המעולה שקיבל בבית יעקב אבינו.
עוד אפשר ללמוד מדרכו של יוסף שלעולם אין לירא או להתבייש מפני אחרים, כמו שכתב הרמ"א בסעיף הראשון של ה"שלחן ערוך": **"ולא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך"**. בוודאי שאין מה להתבייש מתוך **חשש** שמא ילעגו עליו. מי שמכוון לשם שמיים ורוצה ללכת בדרך הישר, זוכה לסייעתא דשמייא ובוודאי לא ינזק. אפילו פרעה, אחרי ששמע את פתרון החלום מפי יוסף, אמר: "אחרי הודיע **אלוקים** אותך את כל זאת, אין נבון וחכם כמוך." רואים כאן שני

כניסת השבת (ב"ש): 16^{17} — יום נעים, חנוכה שמח, שבת שלום וחודש טוב!

צאת השבת (ב"ש): 17^{15}

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ה'**, **כ"ח** ב**כסלו** תשס"ב (**13** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

דברים: א. למד מיוסף להכיר בה' ולהזכיר שם שמיים; וב. לא רק שיוסף לא ניזוק ולא נגרע מערכו בתלותו את הצלחתו בה', אלא אדרבא – **"אין נבון וחכם ממך"**, והוא זוכה להיות משנה למלך...

כניסת השבת (ב"ש): 16^{17}

צאת השבת (ב"ש): 17^{15}

יום נעים, חנוכה שמח, שבת שלום וחודש טוב!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל